

Igehirdetés

Nagymad, 2020. április 5.

Lekció: Lk 21,5-19; Textus: Lk 21,8-9

Belső tartalom

Fohász: Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy ezen a napon is Hozzád jöhetünk, akkor is, ha a gyülekezetben nem lehetünk jelen. Azonban imádság által megtapasztalhatjuk a virágvasárnapi bevonulást. Mert Te ma is be akarsz vonulni az életünkbe. És ebben senki és semmi nem tud megakadályozni, csak egyedül mi. Azonban mi sem akarjuk ezt gátolni, mert rádöbbszünk, hogy hiába szép kívülről az életünk, és talán sok mindent irigyelnének tőlünk őseink, de megláttuk, ha belül nem változunk, elveszünk. Könyörülj rajtunk, és szabadíts meg bűnös természetünkől, adj nekünk új életet. Köszönjük, hogy ma is jöhetünk Hozzád! Olyan jó, hogy Te vársz ránk, és elmondhatjuk Neked mindazt, ami most foglalkoztat. Hadd tegyük kezedbe félelmeinket, és add, hogy az ígére, és ne mások véleményére és a hírekre figyeljünk. Kérünk, ajándékozz nekünk mustármagnyi hitet, és akkor győzni fogunk. Mert Te győztes életet adsz nekünk.

Ámen.

Virágvasárnaphoz érkeztünk, a nagy Király bevonult Jeruzsálembe, és most már csak az a kérdés, bevonulhat-e az életünkbe? Megnyílnak-e Előtte az ajtók? Ráülhet-e szívünk trónjára, és uralkodhat-e felettünk? A városban az első útja a templomba vezetett, nem a királyi palotába, és ezzel jelezte, hogy Ő mindenkinek személyesen akar az Úra lenni. Ám nem töri ránk az ajtót, nem hódít meg fegyveres erővel, hanem szavával és tetteivel készlet önmagunk megadására. Ő várja, hogy kinyissuk az ajtót. Minden tette arra irányul, hogy végre meglássuk, Ő az egyedüli megoldás minden problémánkra. Mert Ő nemcsak megmondja, mit tegyünk, hanem képessé is tesz, az ige megcselekvésére.

Azonban azt látjuk, hogy a tanítványok is egészen másban gondolkodnak. Nem értik az Urat. Én értem Őt? A tanítványok még mindig a földi viszonyok, a világ életmódja szerint látnak. Azt várják, hogy Jézus is hatalommal, fizikai erővel, pénzzel oldja meg a problémákat. Úgy gondolják, a pénz mindent megold. Ha van pénzünk és hatalmunk, legyőzzük a betegséget, kilábalunk a szegénységből. És nem látják, hogy Jézus nem emberi módszerekben gondolkodik, Ő azt várja, hogy szegénységünket adjuk Neki. Tegyük a kezébe az egész életünket, és engedjük, hogy Ő oldja meg a dolgokat. Az ötezer ember megvendégelésekor az Úr Jézus a tehetetlen tanítványoktól megkérdezte, miük van, és amikor elmondták: öt kenyérük és két haluk, az Úr azt válaszolta, elég. A tanítványok úgy vélték, mi az annyi embernek, ez kevés. De Jézus kezében a kevés elég. Amire mi azt mondjuk, nem megyünk vele semmire, az az Ő kezében áldássá válik. Így váltak áldássá sokak számára az egyszerű tanítványok is. Így lehet áldássá a mi életünk is. Csak bízd Rá magad, és áldott leszel. Csak engedd közel az életedhez, és nem leszel magányos. Oszd meg Vele a négy fal közé szorult életedet.

A tanítványokat megragadja a jeruzsálemi templom monumentális látványa. Az ókori világ hét csodája közé sorolt épület grandiózus hatással van rájuk, úgy gondolják, az épület, a külső látvány a fontos. Azonban az Úr soha nem a külső pompára figyel, hanem a tartalomra. Mit ér az üres, de pompás épület, mit számít, ha kívülről minden rendben van, mint Zákheusnál, de a szív fáj, a lélek

boldogtalan, az ember elveszett? Az embert megtéveszti a kisportolt alkat, a daliás termet, mert az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, és ezért csapódunk be oly gyakran. A külső nem azonos a belső értékekkel. Sátán is a világosság angyalává változtatja magát, de attól még belülről sátán marad. A farkas báránybőrbe bújhat ugyan, de a természete farkastermészet marad. A külső megváltozása senkit nem változtat meg. Maradunk, akik vagyunk. Isten azért küldte az Úr Jézust a világba, hogy aki hittel befogadja Őt, annak egész lénye megváltozhasson, mert igazi változás csak Általa van.

Mostani igénkben az Úr Jézus rámutat: mi is fog történni, amikor Őt elutasítják. Amikor az ember nemet mond a Megváltóra, Isten Fiára, marad minden változatlan. Innentől csak a formák fognak változni, mindenkor más kosztümbe bújik, de a lényeg ugyanaz marad. Az önzés, a gyűlölet, a hűtlenség, a telhetetlenség továbbra is megmarad, sőt, egyre inkább erősödik. Mindez azt jelenti, hogy egyre pusztul a világ, az élet, körülöttünk és bennünk. Sátán elvégzi, hogy mi csak a jelmezek változására figyeljünk, és legyünk nagyon megelégedve velük. Mert ma pont ez történik. Megelégedünk a technikai fejlődéssel, és közben nem látjuk az emberi értékek hanyatlását. Amikor a külső elvakít, akkor az emberi élet egyre értéktelenebbé válik. Azonban Istennek minden ember élete érték, Jézus ezt a nagy kincset keresi és menti meg kereszthalála által. Váltságművét azonban el kell fogadnunk, és Őt követve kell élnünk.

Tehát amikor az ember kidobja a Megváltót, és azt mondja, nem kellesz, majd én megmentem magam, onnantól kezdve rombolás, pusztítás, vér és könny jellemzi a történelmet. Kicsiben és nagyban is következménye van annak, hogy a segítséget elutasítottuk. Mert ha a fuldokló elutasítja a megmentésére érkezőt, akkor bele fog fulladni a folyóba. Segíteni azon lehet, aki engedi, hogy segítsenek neki.

Péter időpontokat szeretne kapni, ám az Úr Jézus csak jelzéseket ad. Támponkat, amik alapján az Őt követők mindig készen lehetnek. Ezek a jelzőfények, amikor kigyulladnak, üzenik, nincsen itt maradandó városunk, és hogy mi az Urat várjuk a mennyből. Abban is segítenek az Úr szavai, hogy ne érjenek váratlanul minket ezek az események. Készüljünk fel rájuk és az ebben az időszakban való bizonyágtételre. Csak az ígére és az Úrra figyeljünk, és aki figyel Rá, az készen lesz.

Elmondja az Úr, hogy mik lesznek az Ő halála, feltámadása, mennybemenetele után és visszajövele előtt. Amint már mondtuk, most az elmenetel és a visszajövetel közötti időben vagyunk, és ebben a korszakban sok minden fog történni. Elmondta az Úr, hogy mik lesznek ezen a Tőle elszakadt földön, hogyan fog élni az Őt elutasító emberiség. Mindazt, amit elmond háborúkról, földrengésről, éhínségről és járványokról, nem most olvassuk először. Hányszor kerültek már sorra ezek az igék, ebben az evangéliumban, vagy akár Máté és Márk írásában. Ennek ellenére mégis meglepetésként ér bennünket mindaz, ami most történik. Miért meglepetés? Mert egyetértettünk ugyan velük, de úgy gondoltuk, hogy ez nálunk nem történhet meg. A járvány, a háború és a földrengés hírei más földrészekről fognak hozzánk érkezni. Más népeknél igen, lesznek ezek a jelek, de nálunk nem. Vagy mégis? De miért, kérdezzük? Azért, hogy végre kiábránduljunk magunkból, és teljes szívvel megtérjünk, és hívjuk Őt segítségül. Megtanít az Úr hinni az ígében.

Van, aminek meg kell történnie, mondja az Úr. Miért kell ezeknek megtörténnie? Miért nem hagytuk már magunk mögött a katasztrófákat, a háborúkat? Miért van még ennyi nyomorúság a földön? Azért, mert a Krisztus nélküli embertől ennyi telik. Aki nem született újjá „romolhatatlan magból, Istennek élő és maradandó ígéje által” (1Pét 1,23), az nem tud más ember lenni. Amíg az atyáinktól örökölt hiábavaló életmódot folytatjuk, nem lesz más az életünk. Nem változik meg a természetünk, az életvitelünk, sem a neveléstől, sem az oktatástól. Sok minden megváltozott már körülöttünk, de mi magunk maradtunk, akik voltunk. Mert igazi, mélyreható változás az Úr Jézus munkája által megy végbe. De ezt nekem kell kérni. Ez nem megy végbe magától. Meg kell látnom, ki vagyok, veszendő, utolsó bűnös, és ha ez rám tör, és kiáltok az Úrhoz, Ő megszabadít, újjá teremt. Azért adta életét a kereszten, hogy megmentsen. Azonban az ember meg akarja mutatni, hogy ő Isten nélkül is ura a helyzetnek. Nem volt elég a kétezer év, ami alatt megmutattuk már, hogy nem igazán tudjuk megoldani a problémákat. Ha mindezt látjuk, odavisz minket az Úr Jézushoz. Isten

nem várja el, hogy mi mentjük meg a világot, az életet, mert Ő már megmentette az Úr Jézus által. Nekünk csak be kell lépni a mentőhajóba, ami a keresztség. Virágvasárnap rálép az Úr a keresztség útjára. Elkerülhetné, de nem teszi, tudatosan megy felé, mert tisztában vele, hogy más nem segít.

Ez a nagyhét is jelzi: még mindig elindulhatunk az Úr Jézus felé. Kiallthatunk Hozzá, és kérhetjük, hogy könyörüljön rajtunk. Legyen ez a hét egy komoly elcsendesedés ideje, olvassuk minél többet Isten ígését, és hangoljuk az Úr Jézusra a szívünket. Mert Jézus megismerése által ismerhetjük meg Istent. Ő az egyetlen út az Atyához. Aki igazán keresi Őt, az meg is találja, hisz nincs messze egyikünkötől sem. Ő ezekben a napokban is itt van, keres minket, jelez, és azt akarja, hogy mi válaszoljunk Neki. Hogyan tehetjük ezt meg? Úgy, hogy elcsendesedünk, és megvalljuk Előtte imádságban, hogy szeretnénk megismerni. Megvallhatjuk azt is, hogy eddig nem igazán ismertük Őt. Lehet, hogy volt Róla információnk, de személyes tapasztalatunk nem. És ha ezzel a vágyakozással olvassuk a Szentírást, akkor meg fogjuk tudni, kicsoda Ő, felragyog előttünk szeretete és hatalma. Meglátjuk, hogy Neki nincs leküzdhetetlen, sem a bűneink, sem a betegség, sem a halál nem megoldhatatlan probléma, mert Ő ezeket legyőzte már a keresztségen. Aki ezt hittel fogadja, az átélheti bűnei bocsánatát, és megtapasztalhat szabadulást szenvedélyek általi megkötöttségéből, gyógyulhat betegségből. Akinek Jézus valóságos személy, aki előtt Ő már felragyogott, az szeretni fogja, és tele lesz a szíve hálával.

Az Úr az Ő elutasításának nemcsak negatív következményeiről beszél, hanem az ebből fakadó pozitívumról, áldásról is. Ő elmegy ugyan, de itt maradnak tanítványai, és bennük Ő maga. Valami olyasmi történik, mint amikor a gadarai megszállottat meggyógyította az Úr. Azt az embert ismét emberré tette, akit a gonosz tönkretett, és akivel a környezete nem tudott mit kezdeni. Az egyik örömhír ennek az ígéretnek a kapcsán, hogy Ő mindenkivel tud mit kezdeni. Nincs olyan élet, akinek Jézus által ne lenne esélye az újrakezdésre, az irányváltásra. A legnagyobb lelki mélységből is talpra tud állítani. Bármi problémánk legyen is, keressük fel Őt bátran és hittel. Ő nem kér pénzt, a koldust és a gazdagot is ingyen kegyelemből részesíti bűnbocsánatban, új és örök életben. A bűn fölött teljes hatalma van. Azonban gadara polgárai nem kértek Jézusból. Nekik nagyon megfelelt a gonosz jelenléte társadalmukban. Vajon nekünk is megfelel, vagy kérjük az Istentől való ellenszert, Jézust? Azonban ha el is küldték Jézust a határukba, Ő visszaküldte a meggyógyult gadarait, és benne visszament Ő is. Ez az ember hirdette, amit átért: az Úr Jézus által van gyógyulás, és van szabadulás.

Akinek az életébe belépett az Úr, annak a személye is bizonyágtétel lesz. Elmondja: ez voltam, de Jézus által ezzé lettem. Amíg nem ismertem Őt, szenvedélyek rabja voltam, vad indulataim hajtottak, de Jézus közelében megszelídülnek a vadállatok is. Jézus nélkül elszabadulnak az indulatok, Jézusban lecsillapodnak. Ő tudja egyedül a vad természetet is lecsillapítani. Mert a tenger és a szelek lecsendesítése azt is üzeni, hogy a lelkünk viharait is lecsendesíti. Jöjjünk Hozzá viharainkkal, és kérjük Őt, hogy könyörüljön rajtunk.

Az Ő neve gyógyulást és üdvösséget jelent azoknak, akik hittel segítségül hívják. Ahogyan Péter apostol bizonyágot tesz: „Nincsen üdvösség senki másban, mert nem adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk” (ApCsel 4,12). Aki egyszer megtapasztalta ennek a névnek erejét, az másoknak is vallást tesz Róla. A bajba jutott, bűnök alatt roskadozó embereknek tanácsolja, hívják Jézus nevét segítségül. Azonban azt is látnunk kell, hogy mindig lesznek, akik elutasítják ezt a nevet. És így a tanítványoknak gyűlölettel is számolniuk kell. Jézus nevéért, a Belé vetett élő és megélt hitért gyűlölni fogják őket. Azonban megtapasztaljuk, hogy Ő nem hagyja az Övéit magára. Velük van, és bizonyágtévő étellel ajándékozza meg őket. Mi lesz bizonyág egy ilyen helyzetben? A hiteles élet. Melyik élet a hiteles? Amelyik a gyakorlatban is felmutatja Jézust. Vagyis, amikor félni kellene, nem fél. Amikor gyűlölik, akkor nem gyűlölettel, hanem megbocsátással, az ellenség szeretésével és az értük való imádkozással válaszol. Éli azt, amit Pál apostol is élt és hirdetett: „Ha azért éhezik a te ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia, mert ha ezt teszed, eleven szentet gyűjtesz a fejére” (Róm 12,20). Mindezt azonban csak az tudja megélni, akiben benne él az Úr Jézus. Ez a fajta életvitel bizonyágtétel lesz, mert ez ellentétes azzal, amit a világban lehet találni. Ezért a krisztusi éltforma gyógyító hatású.

Amikor nehezzé válik a keresztyének élete, akkor sem kell félniük, ilyen ígéretük van: fejteknek hajszála sem vész el. Az Úr megőrzi az övéit. Lehet bármilyen fenyegetés, az Úr megoltalmaz. De ha megengedi, hogy Veszélybe kerüljünk, az hitpróba a számunkra. Kitartunk-e hitünkben akkor is, ha adott esetben úgy járunk, mint Dániel barátai, akiket bevetettek a tüzes kemencébe? De ők megvallották, hogy van Istenük, aki meg tudja őket szabadítani, de ha nem tenné is, ők nem tagadják meg, és a király előtt nem borulnak le. Ilyen kitartó az tud lenni, aki látja a láthatatlant, aki nemcsak a bajban fordul Istenhez, hanem mindennap élő kapcsolatban van Vele. Ápoljuk mi is az Úrral való kapcsolatunkat. Erősödjünk naponkénti csendességben, az ige ereje által hitünkben.

Ámen.

Fohász: Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy igéd által felkészítesz minket az életre. Add, hogy akarjunk Tőled tanulni, és amit mondasz, azt vegyük komolyan. Bocsásd meg, kérünk, hogy annyiszor olvastuk már ezt a fejezetet és ezeket a szavaidat, de nem vettük komolyan. Úgy gondoltuk, másokkal megtörténhetnek ezek a tragikus események de velünk nem. Most azonban szembesülünk azzal, hogy mindez ránk is vonatkozik. Köszönjük, hogy mindezen események által azt akarod elvégezni, hogy végre Hozzád kiáltsunk. Hívsz a Te követésedre, ami azt is eredményezi, hogy hátat fordítunk eddig életünknek, a bűnnek, és már nem mi akarunk megoldani dolgokat, hanem Téged kérünk meg Rá.

Bocsásd meg azt is, hogy gyakran mi is csak a külsőségekre figyelünk. Minket is az épületek nagysága, a díszletek, a programok elvarázsolnak, azonban Te mindig a tartalomra figyelsz. Neked az a lényeges, mi van a szívünkben. És tulajdonképpen nem is a mi, hanem a Ki a lényeg. Az, hogy Te élj bennünk. Áldott légy, hogy most még behívhatunk az életünkbe.

Urunk, eléd visszük a betegeket, a vírustól fertőzötteket, és a tőle féloket is. Neked van hatalmad a járvány felett is. Ezért bűnbánattal kérünk, adj gyógyulást, szabadulást. De, Uram, mi nem csupán a vírustól való szabadulásra várunk, hanem szeretnénk tőled egy új életet. Mi Rád vágyakozunk, Urunk. Szeretnénk Neked és Veled élni.

Így kérünk, Urunk, könyörül a szenvedélybetegeken, adj nekik szabadulást, és akik már átérték, azokat erősítsd meg a hitben. Könyörülj a családokon, és áldd meg a gyermekeket, a fiatalokat, hogy életüket Veled tervezzék meg. Könyörgünk egyházunkért, népünkért is, Urunk. Add, hogy az egész emberiség szívét Hozzád fordítsa a járvány. Köszönjük, hogy meghallgatsz minket.!

Ámen.